

گاه شماری شگفت‌انگیز ایرانیان

اتفاق می‌افتد و با توجه به حرکات زمین و فواصل طول جغرافیائی، هر نصف‌النهاری که در برایر مرکز قرص خورشید قرار می‌گیرد همان موقعیت وقت تحويل نصف‌النهار مبدأ را دارا می‌گردد. بنابراین با توجه به انتباخ تقریبی وقت تحويل نصف‌النهار نیمروز با وقت تحويل به افق تهران، کاستن حدود ۳۰ دقیقه از نتیجه محاسبه، محل تردید است.

۳- وقت تحويل سال در محاسبة زیج‌ها متعدد و مختلف است. به عنوان نمونه به دیباچه تقویم سال ۱۲۴۴ هجری خورشیدی «مبایح» نظری می‌افکنیم. نوروز، روز یکشنبه، تحويل آفتاب به اول نقطه برج حمل به افق تهران به ساعت ظهر کوک: به محاسبه زیج محمد شاهی: ۱۱ ساعت و ۲۰ دقیقه و ۲۷ ثانیه بعدازظهر روز شنبه.

طرح می‌کنیم باشد که این امر تخصصی تا حدی همگانی شود. نخست پیش آگاهی‌های لازم را در اشاراتی کوتاه به شرح زیر می‌خوانیم.
۱- در گاه شماری ایرانی طول سال خورشیدی ۳۶۵/۲۴۲۲ شباهنگ روز است که به بیان دیگر ۳۶۵ شباهنگ روز و ۵ ساعت و ۴۸ دقیقه و ۴۶ ثانیه می‌شود. این رقم را طی قرن‌ها روز شماری و محاسبه و اندازه‌گیری زمان از راه‌های مختلف بدست آورده‌اند، و از دیر باز تاکنون همچنان دقیقترین است.

۲- رصد اشتو زرتشت، درست در نیمروز (ظهر) سه‌شنبه، آغاز فروردین سال ۱۷۲۵ پیش از میلاد در زمانی که آفتاب در سیر معکوس منطقه البروج از برج ثور وارد برج حمل حقیقی (نه اصطلاحی) گردیده، اجرا شده است.
۳- رصد خانه نیمروز (در شرق ایران) در

در شماره گذشته ماهنامه گزارش (ویژه نوروز ۱۳۷۷) در گزارش طنزآمیزی که با عنوان «سال پلنگ صورتی» چاپ شد، نویسنده گزارش به این موضوع که تهیه کنندگان تقاویم سنتی به اقوال حکماء ایغور و قبیچاق استناد می‌کنند، معتبر شده، و یادآور شده بود که گاه شماری خورشیدی از ابداعات افتخارآمیز ایرانیان بوده است.

اعتراض و تذکر نویسنده کاملاً بجا است و لذا مرا واداشت در تأیید آن نظریه مطلبی را تهیه و تقدیم خوانندگان محترم ماهنامه گزارش کنم. امیدوارم مورد پسند قرار گیرد.

علی‌رضاء صدفی

گاه شماری ایرانی همیشه در سطح جهان دقیق‌ترین بوده است. در مقایسه، گاه شماری میلادی که امروزه با پشتونانه قدرت‌های سیاسی، اجتماعی کشورهای غربی جهانی نشده است در هر ۵۰۲۵ سال، گاه شماری ایرانی در هر ۱۴۱۰۰۰ سال یک روز با واقعیت اختلاف پیدا می‌کنند (دکتر احمد بیرشک - گاهنامه تطبیقی - ص ۲۲۷).

مبنای تاریخ ملکی و جدول کبیسه خیامی رصد اشتو زرتشت بوده است. و چنانچه در اوضاع نجومی جهان تغییری روی ندهد تا ۷۰۵۰۰ سال پس از رصد درست و دقیق خواهد بود (ذ. بهروز - تقویم و تاریخ در ایران - ص ۵۴ و ۶۴).

منظور از این مقاله نشان دادن راه ساده و آسان استخراج تقویم در گاه شماری ایرانی است که همکان، از دانش آموز و دانشجو و اداری در صورت بازاری و صنعتکار، خانه‌دار و اداری در آشنازی با چهار عمل اصلی ریاضی، بتوانند به آسانی حساب سال و ماه و روز را روش کنند. آنسان که اگر همطنی در خارج از کشور یا نقطه‌ای دور افتاده در داخل کشور تقویم و رادیو با خود نداشته باشد برای برگزاری مراسم سال نو با یک محاسبه ساده شب و روز عید نوروز و زمان تحويل سال را پیدا کند.

بنابراین در این نوشته به مباحث نظری و تاریخ علم نجوم کمتر می‌پردازیم بلکه جنبه کاربردی گاه شماری را مختصر و در حد لزوم

مشکلت کتاب و نوار زبان سرا

تعابنده رسمی والحلوی دانشگاه آکسفورد در سراسر ایران

موزک‌فروش کتابه نیلو و فیلم‌های آموزش زبان در تهران و شهرستانها

موزک توزیع عدد محصولات فرهنگی به فروشگاه‌های عرضه محصولات فرهنگی با مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سازنده ایران‌تلویزیون ایران برای سرکاری داشکاری و آموزش با توجه به جد ساله

نشانی: تهران، خیابان اللالاب، اول خیابان وصال

طبقه‌لاری، طبقه ۱۷، طبقه سوم.

تلفن: ۰۲۱-۶۴۶۲۶۱۲-۶۴۶۲۱۵۲، فاکس:

به محاسبه زیج بهادری: ۱۱ ساعت و ۱۸ دقیقه و ۷ ثانیه بعدازظهر روز شنبه.	به محاسبه زیج فرنگی: ۱۱ ساعت و ۳۶ دقیقه و ۳۹ ثانیه بعدازظهر روز شنبه.
و به محاسبه زیج الغ بیک: ۲ ساعت و ۱۴ دقیقه و ۳۹ ثانیه بعداز نیمه شب یکشنبه.	(تقویم نوروزی شهریاری- ص ۴۰).
۵. کشف تاریخ دقیق میلاد و رصد اشتو زرتشت آغاز روشناتی و روشنگری است. در پرتو این کشف تأسیس تقویم نوبن بهدینان و تثبیت گاه شماری ایرانی و تأیید نوروز باستانی و جهانی شدن آنرا به نام ایران شاهد هستیم و امید می‌رود که با داشتن چنین چراغی در دست، در آینده بخش‌های تاریک و فراموش شده تاریخ ایران زمین روشن گردد.	
۶. آغاز و پایان شبانه‌روز خورشیدی از ظهر تا ظهر روز بعد بوده ولی از سال ۱۹۲۵ میلادی مبدأ شبانه‌روز را نیمه شب (ساعت ۲۴) قرار داده‌اند. بنابراین در محاسبات که بر اساس مبدأ ظهر است ۱۲ ساعت فاصله ظهر تا نیمه شب را در نظر خواهیم داشت.	
۷. رصد اشو زرتشت که مبنای حساب ماست از چنان اهمیت و دقیق بخوردار است که مورد تحسین استادان و کارشناسان بزرگوار معاصر قرار گرفته است. به عنوان نمونه نظر استاد دکتر احمد بیرشک رامی خوانیم: «تاریخ رصد این تاریخ ایرانی است و مبدأ آن او لین رصد در رصدخانه نیمروز بوده است با ۲۳۴۶ ق/ه ۱۷۲۵ ق.م. این رصد در محاسبات کنونی تقویم ما نقشی شایان توجه دارد...» (گاهنامه تطبیقی- ص ۱۸۸).	
اکنون به هدف خود که محاسبه سال و ماه و روز از مبدأ رصد اشو زرتشت است می‌پردازیم. و برای رسیدن به این هدف بهتر است که روش پیداکردن روز اول سال (نوروز) و وقت تحويل سال (۱۳۷۶) به عنوان سرمشق و نمونه به علاقمندان ارائه شود. (از آنجا که کنگره گاه شماری ایرانی در سال ۱۳۷۶ برگزار شد پایه محاسبه زیرین بر روی نوروز ۱۳۷۶ قرار داده شده است).	
پیشتر آمد که زمان رصد اشو زرتشت ظهر سه شنبه آغاز فروردین سال ۱۷۲۵ ب.م. و طول سال در گاه شماری ایرانی ($365/2422$) شبانه‌روز است و مورد محاسبه مانیز سال ۱۳۷۶ هجری خورشیدی است. بنابراین:	
از مبدأ رصد تا سال اول هجری خورشیدی ۱۷۲۵ + ۶۲۱ = ۲۳۴۶	